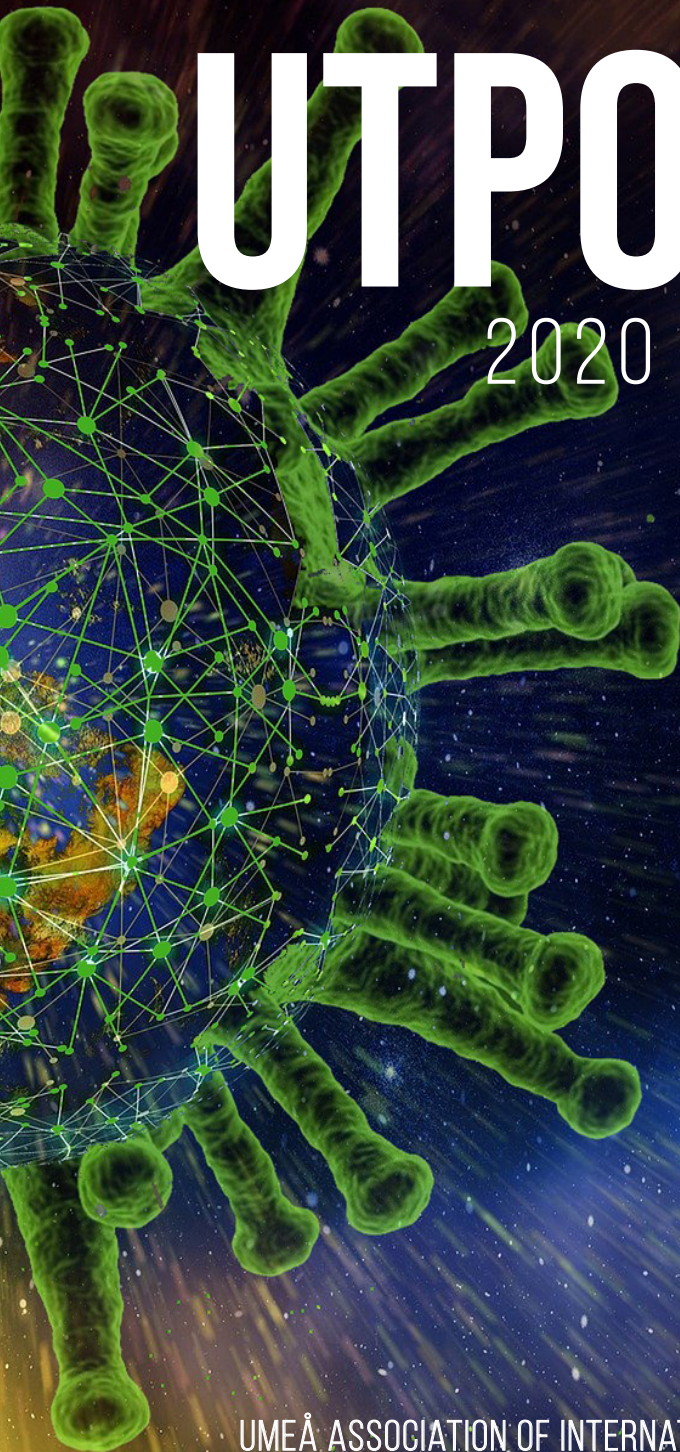

UTPOST

2020

UMEÅ ASSOCIATION OF INTERNATIONAL AFFAIRS

A WORD FROM THE EDITOR

What a spring. 2020 started out like any other spring term with events both in university life and in terms of foreign affairs. Instead, we're in the middle of an ongoing pandemic which constantly challenge all those visions we once had. University is now distance education. Concerts, sports events, and political debates on hold. The world economy shivers and political leaders both come together and rejects each other. This edition of UTPOST instead of having only one theme, USA, now naturally has two.

To begin, Manfred and Carl Oscar express the difficulties the corona-pandemic brings to the political systems. The article *Coronapandemin utmanar det amerikanska presidentvalet* clears the problematic situation to the upcoming US election. *The fragility of a world leader* expresses how some of the major world leaders' attitudes both benefit and forfeit from this vulnerable situation.

To continue, Avelina, with the article *Vilka står som förlorare när USA lämnar Parisavtalet?* problematizes how USA, as a big economy, leaving the Paris agreement will affect developing countries.

The article *Från sanktioner till världs-sorg* looks back at how the tensions between Iran and the US started and how it has evolved during the last 40 years leading up to today.

The magazine ends with the text *Is Trump really making America great again?* written by Lukas. It sums up some of the major decisions that has been made since Trump became president and how it, once again, is affecting Americas position in the world order.

As the editor of this edition of UTPOST I am very proud of the team behind this magazine. We have been able to work together thanks to digital platforms and everyone has been delivering professionally written articles even though everything else has been upside down.

I hope you find this edition of UTPOST both interesting and educational. It may give you a moment to reflect about this exceptional and historical time we now are living through. Maybe, in ten years, we can look back at these texts with answers to what now seems unsolvable.

Stay safe,

Ellen Thunberg

IN THIS ISSUE

4. CORONAPANDEMIN UTMANAR DET AMERIKANSKA
PRESIDENTVALET

8. THE FRAGILITY OF A WORLD LEADER

14. VILKA STÅR SOM FÖRLORARE NÄR USA LÄMNAR
PARISAVTALET?

20. FRÅN SANKTIONER TILL VÄRLDSSORG

28. IS TRUMP REALLY MAKING AMERICA GREAT AGAIN

32. A WORD FROM THE PRESIDENT

UTPOST EDITORIAL STAFF

EDITOR

ELEN THUNBERG

GRAPHIC DESIGN

YANNICK STEPHAN

WRITERS

MANFRED NYBERG

CARL-OSCAR KÄLLSTRÖM STÅHLGREN

AVELINA ADELAI

ELLEN THUNBERG

LUKAS GRANELLI

FIND US ON SOCIAL MEDIA

@UPFUMEA

UTPOST IS THE MAGAZINE BY THE ASSOCIATION OF
INTERNATIONAL AFFAIRS UMEÅ

THIS MATERIAL IS ENTIRELY OR PARTLY FINANCED BY
SIDA, SWEDISH INTERNATIONAL DEVELOPMENT COOPE-
RATION AGENCY. SIDA DOES NOT NECESSARILY SHARE
THE OPINIONS FOUND IN THE MAGAZINE. THE RESPONSI-
BILITY FOR THE CONTENT RESTS FULLY ON THE WRITER.

THE UPF BOARD 2019-2020

PRESIDENT

LINNEA STERLINGER AGERSTIG
ORDF@UPFU.ORG

VICE-PRESIDENT

SALMA DIDI
VICE@UPFU.ORG

TREASURER

RAOUL THELER
KASSOR@UPFU.ORG

SECRETARY

JOHANNA PLÖEN
SEKRETERARE@UPFU.ORG

HEAD OF PROGRAMME

SVEN DOSSOW
MARI KULA
PROGRAM@UPFU.ORG

HEAD OF PR

YANNICK STEPHAN
JORDAN MEHARENA
INFO@UPFU.ORG

HEAD OF ACTIVITY

SALMA DIDI
ACTIVITIES@UPFU.ORG

EDITOR

ELLEN THUNBERG
REDAKTOR@UPFU.ORG

HEAD OF MEDIA

AVELINA ADELAI
MEDIA@UPFU.ORG

HEAD OF TRAVEL

AGNES SELNES
TRAVEL@UPFU.ORG

UFS-REPRESENTATIVE

FRIDA TJÄRNSTRÖM
UMEA@UFSVERIGE.ORG

CORONAPANDEMIN UTMANAR DET AMERIKANSKA PRESIDENTVALET

BY: MANFRED NYBERG

Med knappt sju månader kvar till det amerikanska presidentvalet är osäkerheten utbredd. Primärval ajourneras, ekonomin störttycker, och i New York har drygt 6 000 personer avlidit. Att coronapandemin sätter käppar i hjulet för den amerikanska valrörelsen är ingen överraskning.

– Det kommer bli stora effekter, men vilka de är är för tidigt att säga, säger Dag Blanck, professor i Nordamerikastudier vid Uppsala universitet.

På gator och torg i USA:s större städer vilar ett lugn sällan skådat. I Kalifornien råder utgångsförbud, och i New York beskriver invånarna hur situationen påminner om den efter 11 september-attackerna 2001. I skrivande stund har knappt 340 000 personer konstaterats smittade i landet, och drygt 10 000 har avlidit till följd av coronapandemin, varav 6 000 hemmahörande i New York.

Det är allt annat än ett vanligt valår i USA. En vår som vanligtvis präglas av primärval, kopiösa mängder reklam, och medial uppmärksamhet, är anonymare än någonsin. Att presidentvalet 2020 blir annorlunda råder det ingen tvekan om, vare sig det sker under rådande pandemi eller i kölvattnet av den.

– Det kommer bli stora effekter, men vilka de är är för tidigt att säga, säger Dag Blanck, professor i Nordamerikastudier vid Uppsala universitet.

Klart är att coronapandemin påverkar nuvarande president Donald Trump och hans motståndare i presidentvalet, Joe Biden. Till sitt försprång åtnjuter Trump den uppmärksamhet en ameri-

kansk president ges. Som president ska Trump representera USA och leda dem genom krisen, och sedan allvaret tog vid hålls presskonferenser på daglig basis i Vita huset, vilka ofta utnyttjas skickligt av Trump som får ett utlopp för sina åsikter.

– Det är mycket avgörande att visa beslutsamhet i hur man hanterar den här krisen, säger Dag Blanck.

Den mediala uppmärksamheten kan således vara till nackdel om krisen hanteras oaktsamt. Dag Blanck använder Jimmy Carter, amerikansk president 1977-1981, som exempel. Under iranska revolutionen 1979 togs personal på amerikanska ambassaden i Teheran i gisslan av iranska aktivister i 14 månader, närmare bestämt 444 dagar. På hemmaplan ansågs Carter oförmögen att hantera krisen på bra sätt, varpå det skadade hans anseende och bidrog starkt till att han inte blev omvald. Den nuvarande krisen bär annan skrud, men kan bli lika skadlig för president Trump om han inte hanterar den resolut.

Under pågående pandemi har president Trump kritiserats av utmanarna Joe Biden och numera avhoppade presidentkandidaten Bernie Sanders för vilseledande och 8 april 2020 felaktiga uttalanden. Om kritiken är en strategi att omkullkasta presidenten inför valet i november är ovisst. Jämsides detta ajourneras primärvalen en efter en. Undantaget är Wisconsin, där primärvalet ägde rum som planerat 7 april. Drygt en vecka innan förordade delstatens guvernör, demokraten Tony Evers, att invånarna skulle ges möjligheten att rösta

via post för att på så vis minska riskerna för smittspridning i vallokalerna. Republikanerna motsatte sig förslaget, som senare stoppades i Wisconsins högsta domstol och därefter i USA:s högsta domstol. Varför republikanerna motsätter sig poströstning är tveetydigt - det anses dels bana iväg för valfusk, dels att republikanerna inte tjänar på poströster. Tydligare är att valdeltagandet i Wisconsin blev historiskt lågt, varför det blivit en fråga om demokratiproblem.

- Det visar att USA är väldigt polariserat, och det visar att man fattade beslutet på partipolitiska grunder, och att man inte ens i en situation som denna förmår lägga partipolitiken åt sidan och hitta en gemensam ståndpunkt, säger Dag Blanck och fortsätter.

- Man kan jämföra med Sverige. Här har vi hittills haft en enad front, och regeringen har backat när de fått kritik för att lyssna på oppositionen.

Så är det inte i USA. Efter primärvalet i Wisconsin har republikanerna anklagats för att nedprioritera medborgares hälsa till förmån för väljarsiffror, något som riskerar skada partiet och president Trump. Undersökningar visar emellertid att kriser tenderar ena folk bakom sin ledare.

- I början såg man att Trumps opinions-siffror gick upp. Den här effekten brukar dock avta efter ett tag, säger Dag Blanck.

Till råga på allt drabbades för knappt en månad USA av de värsta börsrasen på över 30 år, och experter spår att landet kommer drabbas av recession.

Sysselsättning och ekonomi är tunga frågor för Trump, som troligen kommer behöva vinna medhåll i andra frågor. Samtidigt väntas Biden vinna mycket röster från mittenväljare. Svårigheterna är många inför presidentvalet 3 november. Trots det finns inga indikationer på en flytt av valet. När valet ska äga rum stipuleras inte i konstitutionen, men vad som däremot gör det är att en ny president ska sväras in 20 januari.

- Det betyder att den 20 januari 2021 kommer en ny president installeras, säger Dag Blanck, och funderar under tystnad innan ett tag innan han fortsätter.

- Jag tror det skulle vara väldigt osannolikt att valet flyttas.

THE FRAGILITY OF A WORLD LEADER

BY: CARL-OSCAR KÄLLSTRÖM STÅHLGREN

Ever since the end of the second world war the United States has in many aspects been seen as the shining city upon a hill and has extruded the influence it has upon the world, both culturally and politically. Over the past few years however that balance of influence around the world has changed somewhat. This has coincided with a more protectionist approach to foreign policy from the Trump administration and a more aggressive one from China. In the

light of the Covid-19 outbreak this dynamic between the countries is clearer than ever.

The country with the most confirmed cases as of writing is the United States which has certain areas such as New York state which are severely affected. The state has recorded over 11,000 total deaths connected to the Covid-19 virus. Meanwhile the country of origin for the ongoing pandemic, China, is seemingly

starting the recovery process from the devastation the virus has caused. That is not all though, the country is exerting its influence on the global arena and at least on the surface, is attempting to help heavily affected nations.

The dire situation in the United States currently finds itself in some argue, comes down to the late implementation of a coherent response to the pandemic. Trump has already faced hard criticism for the disarmament for the Pandemic Response Team in 2018 which hurt the U.S. Government's ability to tackle this pandemic effectively.

While the virus is wreaking havoc across the country, Trump's Director of Trade and advisor, Peter Navarro has hinted about possible executive action from the President. The order would place requirements on U.S. agencies to in a larger extent buy domestically produced

medical supplies and pharmaceuticals. Whether or not the plan will actually be realized is up in the air however. The plan would go well together with Trump's "America First"-approach to foreign and trade policy which previously has led the administration to withdraw from the Paris Climate Accord and the JCPOA.

While the United States has continued its path towards a less global integration platform another country has taken a step forward on the world stage, China. Xi Jinping has since his inauguration as the President of the People's Republic of China implemented a far more aggressive foreign policy agenda. This stands in contrast to many of his predecessors who favored a far more protectionist approach to foreign relations. "The Belt and Road Initiative" from 2013 is the main example of this switch in foreign-

policy strategy in which China heavily invested in infrastructure projects in over 70 poorer nations on three continents.

China's behavior in regard to the Covid-19 pandemic has been eye opening. They received China harsh criticism from many fronts for its failure to contain the virus initially as well as providing sufficient information about it through the WHO. It was of course the first country to record a case of the virus back in 2019 and was struck badly by its effects in the first three months of the new year. The country, however, is starting to recover. This coincides with big parts of the Western being in the middle or getting closer to the height of the virus's devastation.

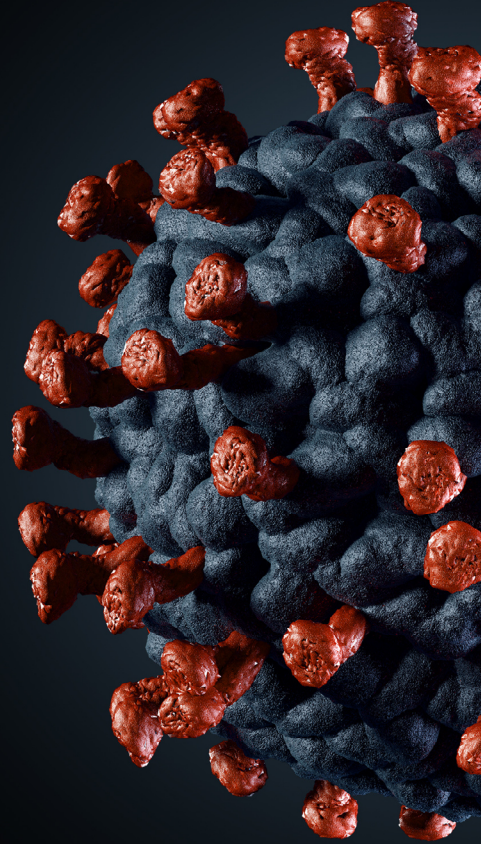
China is using the current situation to its advantage and has much of its manufacturing of medical supplies up and running again. In early March when Italy was hit extremely hard by the novel coronavirus, they called for aid from its fellow EU members who were largely unable to answer the call. In stepped China and offered to sell them ventilators, PPE and other necessary products. Few international politics scholars would suggest that China is doing this for anything other than propaganda. The tactic is undeniably working given the big amount of positive news coverage it has gotten over the past weeks. This leaves us in a situation in which Xi Jinping and not Trump is proving to be the leaders in the current crisis.

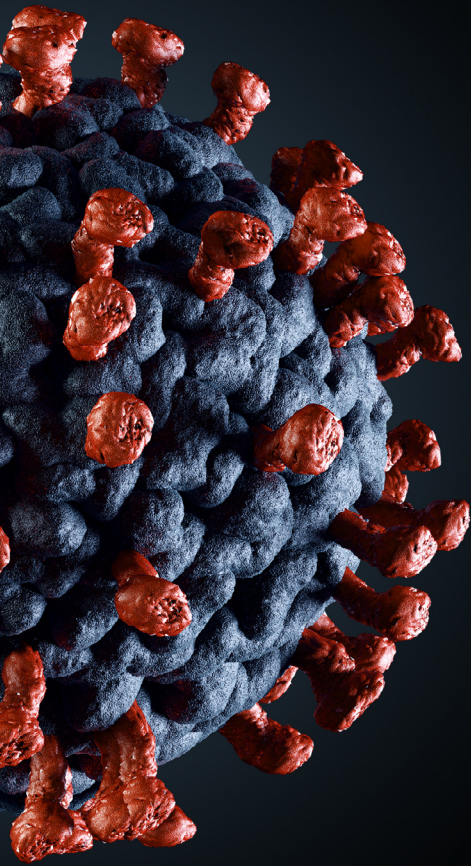
China's approach stands in contrast to the United States's role in the pandemic

which has been to largely deflect and cast blame. Trump has repeatedly called the Covid-19 the "Chinese Virus" which might be effective amongst his supporters but the picture it projects to the rest of the world is very different. In addition to this Trump recently announced that the U.S. would strip its funding for the WHO, the global organizers of the Coronavirus response. A decision that further differentiates the U.S. recent approach to foreign reactions to that under many years prior.

As policymakers from across the globe struggle with handling the novel corona virus, something they all will have to be aware of is the world order left after this storm has passed. Global trade networks, manufacturing and interdependence are all hallmarks of the globalized society and as much as these things are representing the benefits of globalization, they have also shown themselves to be very vulnerable. And where there are vulnerabilities there are those trying to exploit it for their own gain. China is doing just that by appearing as a leader on the global stage while the United States is frantically trying to rescue a botched handling from the very start. Make no mistake, this crisis is going to change geopolitics significantly once it is over.

VILKA STÅR SOM FÖRLORARE NÄR USA LÄMNAS PARISAVTALET?

BY: AVELINA ADELAI

I december 2015 slöts Parisavtalet, ett internationellt klimatavtal som syftar till att länder ska höja ambitionerna för att minska utsläppen av växthusgaser och på så sätt begränsa uppvärmningen av planeten. Det mest centrala målet är att den globala uppvärmningen ska begränsas till under två grader celsius år 2100 jämfört med innan industrialismens början. Utöver utsläppsmålen och begränsningen på global uppvärmning innefattar avtalet stöd från industrialiserade länder till utvecklingsländer, som ämnar att ställa om industrier. Avtalet har bemötts med både ris och ros av såväl allmänheten som forskare och andra sakkunniga. Det råder i sig ingen tvekan om huruvida minskade luftföroreningar och minskad global uppvärmning kommer att rädda liv. Kritiken riktas istället mot att tidens knapphet flåsar oss i nacken och att målen inte alls är tillräckligt ambitiösa i kombination med det faktum att avvikanden från avtalet inte bestraffas.

Oavsett recensionerna har samarbetet löpt vidare ostört tills dess att president Donald Trump i juni 2017 meddelade att USA

skulle lämna avtalet. Argumentet som framhölls var att avtalet var orättvist och missgynnade USA, i sitt tal poängterade Trump att agerandet var fördelaktigt för inhemsk produktion samt arbetskraften inom denna. Orden adresseras förmodligen främst till kolindustrin som uttryckt frustration över det faktum att rekordmånga kolgruvor avvecklats i landet de senaste åren.

I november 2019 förverkligades löftet om ett utträde och USA påbörjade sitt kliv från Parisavtalet, processen tar ungefär ett år och förväntas därmed vara klar en dag efter presidentvalet år 2020 i landet. Parallellt med uttalanden om att utträdet är i USAs intresse menar Trump också att det inte kommer att betyda så mycket för miljön i stort.

Samtidigt undrar omvärlden vilka konsekvenser handlandet kan få på längre sikt. Analysen är naturligtvis komplex, experter har inte nått konsensus och flera aspekter bör beaktas. En eventuell effekt är att de utvecklingsländer som drabbas hårdast av klimatförändringarna även i detta fall blir lidande. Klimatförändringarna är en vedertagen rättvisefråga

där värmeböljor, översvämningar och torka slår väldigt hårt mot fattiga länder. På individnivå kan det röra sig om bönder vars förutsättningar påverkas till det sämre av förhöjda havsyttehöjningar och i det stora hela blir det centralt att rusta upp viktiga samhällsinstitutioner såsom sjukhus. Alltså är det av yttersta vikt att höginkomstländer stödjer utvecklingsländer både i förebyg-

gande syfte, exempelvis genom klimatanpassning, men också när skadan redan är skedd så att de har möjlighet att hantera konsekvenserna som uppstår. USA är ett av världens rikaste länder och dess utträde skulle kunna resultera i en sinande gemensam kassa och i sin tur mindre stöd till länder vars utveckling på ovanstående vis berörs negativt av klimatförändringar.

Följaktligen kan beslutet komma att bli ett misslyckande för USA själva, för på andra sidan av samma mynt ryms en annan verklighet. I takt med att allt fler länder i större utsträckning ställer om till rena, förnybara energikällor finns det en risk att de Förenta staterna halkar efter i stafetten. Å andra sidan är många länder fortfarande beroende av fossila bränslen och USAs export av dessa vilket

snarare skulle kunna sakta ner den gröna omställningen överlag.

Eftersom Trumpadministrationen står fast vid att fortsatt samarbete i enlighet med Parisavtalet skulle vara fördömande för den nationella ekonomin hoppas många att fler resurser istället fördelas till de grupper inom USA som är i störst behov av dessa. Från den synvinkeln blir det tydligt

att landet måste ta itu med andra bekymmer innan de kan sluta sig till resten av världen. I slutändan är det alltså kanske fördelaktigt om den egna befolkningen får stå i första rummet ett tag, för att landet sedan ska ha möjlighet att prioritera miljöfrågor.

Listan av möjliga konsekvenser kan alltså göras lång men ljuset i tunneln syns för de som kisar. Hoppet om att utträdet är en välsignelse i förklädnad stöds till viss del av den uppåtgående trenden som bl.a SVT rapporterat om där andra länder vill göra ännu mer för att väga upp för USAs avhopp. Utvecklingen urskiljs även på nationell nivå och förhoppningsvis kommer havremjölksdrickande Los Angeles-bor och en ny generation av amerikanska Thunberg anhängare att efterfråga mängder av gröna innovationer.

An aerial photograph taken from an airplane window, showing the wing and tail of the aircraft. The tail fin is blue with the text 'flyUIA.com' written in yellow. Below the wing, a city is visible, surrounded by greenery and water. The sky is a clear, bright blue.

flyUIA.com

FRÅN SANKTIONER TILL VÄRLDSSORG

BY: ELLEN THUNBERG

USA och Iran har en minst sagt komplex historia. I över 40 år har relationen länderna emellan varit bräcklig och svängande och den negativa utvecklingen ser ut att hålla i sig. I januari 2020 resulterade spänningarna i att ett ukrainskt passagerarplan av misstag sköts ner ovanför Iran och 176 personer miste livet. Relationen mellan Iran och USA går i och med flygkraschen ut över både nationer och människor som tidigare inte engagerat sig i konflikten. Hur kunde relationen mellan två länder leda till en sådan förödande händelse? Hur blev det såhär?

Orsakerna till januaris händelser sträcker sig långt tillbaka i tiden. Den känsliga relationen länderna emellan har sin början under 1900-talet i och med både utvecklande och åtstramande beslut. Redan under 1950-talet inleddes överenskommelser i anknytning till olja och kärnvapen, men de diplomatiska problemen länderna emellan tog fart på riktigt under slutet av 70- och början av 80-talet. Under slutet av 70-talet tog bland annat iranska revolutionärer kontroll över den amerikanska ambassaden i Teheran.

Detta som svar på att Shah av Iran rest till USA för att få hjälp med en cancerbehandling. De iranska demonstranterna ville att han skulle återlämnas till Iran och ställas inför rätta för brott mot det iranska folket, som han begått under åren av sin regim. 66 personer togs som gisslan, varav 52 av dessa satt som gisslan i 444 dagar. Den diplomatiska krisen var följaktligen ett faktum.

Irak invaderar Iran år 1980 och ett krig bryter ut, kriget kommer att pågå i åtta år och flera hundra tusen människor omkommer i stridens spår. USA går med och stöttar Irak i konflikten, trots att de tidigare stöttat Iran. Detta eftersom aktionerna åren innan skadat samarbetet. På den iranska sidan finner vi Qassem Soleimani, en av nyckelpersonerna i konflikten som kommer att spela en stor roll i Iran under de kommande decennierna. Han blir utnämnd till hjälte i Iran men får en helt annan roll av USA, som under denna period även utnämner Iran som finansiärstat av terrorism. Ett beslut som nu, snart 40 år senare, står kvar.

Under början av 2000-talet hålls presidentval i Iran. Den nya le-

daren, Mahmoud Ahmadinejad, blir invald 2005 och sedan omvald 2009. Efter att ha vunnit sitt första val 2005 påbörjar Ahmadinejad omgående med upprustningen av Irans kärnvapenprogram. När han senare vinner omvalet 2009 misstänks valrörelsen för korruption och demonstrationer utbryter på gatorna. I samma veva utnämns Iran som en av länderna i ondskans axelmakter, ”the axis of evil”, av president George Bush. Det är ett begrepp som definierar de länder som enligt USA ger skydd åt regimer som stöttar terrorism. Återigen förknippas alltså Iran med terrorism av USA. I samband med det redan upprörda läget i Iran blir detta ställningstagande från USA:s sida ännu ett vedträ i brasan och befolkningen fortsätter uttrycka sitt missnöje gentemot regeringen.

Under mitten av 10-talet formar även EU sanktioner och embargo mot Iran till följd av en attack mot Storbritanniens ambassad i Teheran. Sanktionerna gäller även Irans utveckling av kärnvapen. Den iranska befolkningen tappar förtroendet för Ahmadinejad i och med Irans sjunkande

valuta och andra negativa ekonomiska konsekvenser till följd av Irans handlande. En ny president, Hassan Rouhani, väljs 2013 och ett historiskt telefonsamtal görs mellan Rouhani och USA:s dåvarande president Obama. Detta blir den första kontakten mellan nationerna sedan 1979 och framtiden börjar lysa lite klarare. En ny överenskommelse tar form mellan Iran och de sex världsmakterna om en nedrustning i Irans kärnvapenprogram till följd av lättade sanktioner. De följande åren kommer stormakterna överens på fler områden och ekonomiska sanktioner släpps för att kontrollera Irans kärnvapenutveckling. En ljusglimt börjar skymta i tunneln, ska relationen gå att reparera?

Men när Donald Trump år 2017 blir invald som USA:s 45:e president stramas relationerna till återigen. Efter bara några veckor i sin nya position fastställs en inreserestriktion mot sju regioner, Iran är en av dem. Trump har redan innan valet haft inreseförbudet som ett av sina vallöften med motiveringen att skydda USA mot islamistisk terrorism. Beslutet upprör inte bara invånare i

desa länder utan skapar debatt i hela världen om huruvida den nya presidenten använder terrorhot som en anledning att agera antimuslimskt. En kort tid senare väljer USA också att dra sig ur överenskommelsen med Iran som ingicks under Obamas ledning. Detta, menar Trump, med anledning av att den missgynnar USA och är ensidig i sitt syfte. Oroligheterna växer ytterligare i förhållande till vad besluten

kan ha för långsiktiga effekter för Irans kärnvapenprogram.

2019 titulerar Trumpadministrationen Irans revolutionära trupper som en terrorgrupp, vilket är första gången som USA tar beslutet att terrorstämpla en del av ett lands statliga institution. Beslutet frambringar återigen ilska hos den iranska ledningen som svarar med att, precis som USA gjorde på 80-talet, stämpla USA som en finansiärstat av

terrorism. De hävdar att USA:s beteende istället för att verka mot terrorism, blir en bidragande källa till att terrorism växer. Året fortsätter med osäkerheter till följd av drönarattacker, fler sanktioner och demonstrationer.

Under år 2020 har utvecklingen tyvärr inte visat sig gå åt rätt håll. I januari dödar USA den tidigare nämnda toppgeneralen Qassem Soleimani. En man som varit en viktig pelare i Irans militär sedan revolutionen och kriget på 80-talet. I Iran klassades Soleimani som hjälte, men i USA som en livsfarlig militär. Människor flockas på gatorna i Iran för att sörja. Beslutet att döda Soleimani har av tidigare amerikanska presidenter ansetts vara en allt för provokativ aktion mot Iran och Trump sägs ha gett sig ut på djupt vatten. Iran svarar med att beskjuta amerikanska trupper i Irak och även om ingen skadas så sätter Trump hårt mot hårt och förordnar ännu fler sanktioner. Spänningarna löper så långt i januari att Iran till slut, av misstag, skjuter ner ett ukrainskt passagerarflygplan ovanför Iran. Passagerarplanet misstas i mörkret av Iran för att vara en amerikansk

missil och i och med de senaste årens osäkerheter fattas ett drastiskt beslut, som får förödande konsekvenser. Ombord fanns allt från svenskar, kanadensare, ukrainare och iranier. Familjer, nyförlovade, barn och äldre. Alla ombord mister livet och sorgen är nu en världsomfattande verklighet.

Det är svårt att sätta fingret på vem som är offret och vem som är syndabocken i historien om Iran och USA. Ingen vet om 2020 är kulmen av spänningarna eller bara ännu ett år i ledet. Inga större beslut har tagits länderna emellan sedan flygkraschen, kanske för att konflikten nu hamnar i skuggan av coronapandemin, eller för att tragedin tagit överhand. Ett av mönstren som går att tolka i relationen under dessa år är att de avgörande besluten ofta präglats av vem som styr länderna. Med ett nytt amerikanskt val i höst kan vi ännu inte veta var och när krisen mellan Iran och USA slutar.

IS TRUMP REALLY MAKING AMERICA GREAT AGAIN?

BY: LUKAS GRANELLI

Ever since the end of World War II the United States has been regarded as the hegemony of the western world and, in many contexts, also the whole world. As a key player on the international stage the USA has a major role in making close ties with countries all around the globe. This means cooperating with countries such as Germany and France in Europe, Japan and South Korea in Asia, and Israel and Saudi Arabia in the Middle East.

This development saw a change in early 2017 when President Donald Trump was inaugurated into the White House, marking the beginning of the decline of some of the international agreements and partnership between the United States and other parts of the world. The decline in international partnership became more evident after Emmanuel Macron, the President of France, stated that the “US shows signs of turning its back on us” shortly followed by Germany’s chancellor Angela Merkel uttering the words “the times when we could completely rely on others are, to an extent, over”. Let us look at some of the major decisions that

were made during the last four years leading up to today.

During the first months of Trump in office, the open relations with Cuba came to an end. Trump imposed harder restrictions on US travels to Cuba and cut down ties with the Cuban government. The US-Cuban relations were under previous presidents beginning to stabilize after 50 years of hostility, through open borders, reopened embassies and an exchange of prisoners. President Trump defended the decision by stating that he had ended the “completely one sided deal” which only benefitted Cuba.

One year later, in May of 2018, President Trump declared that the US was withdrawing from the Iran-Nuclear Deal despite receiving critique from the EU, Russia and China. Trump declared that the deal “was a horrible one-sided deal that should have never, ever been made”. The ending of the nuclear deal now enables Iran to keep developing potential nuclear weapons without any restrictions. In addition to this, Trump’s decision also contributed to a rare unified front existing of France, Germany, the United Kingdom,

Russia and China condemning and criticizing his resolution.

In 2018 the United States imposed trade tariffs on Chinese goods in order to make American consumers buy more domestic products which would increase the USA's economic growth. Trump had for a long time criticized China for unfair trading against the USA and supposedly saw a trade war like a statement. This trade war between the two largest economies in the world has led to consequences all around the world with economic damages against other nations too. The US-China trade war is far from over and in January 2020 the US declared trade tariffs up to \$360bn against China.

In the meantime, Trump continues with the pattern of claiming earlier made deals to be one-sided and disfavored against USA. He also criticized the defense alliance NATO for being unfair which caused alarm within the alliance members. Trump even argued that NATO is obsolete and that the US is paying too much in comparison to other members. Journalists now discuss that if Trump wins the se-

cond term election this fall, it may result in the US leaving NATO for good.

Despite many setbacks in international agreements, President Trump became the first US president to meet with a North Korean head of state in an attempt to de-escalate the tension between the two countries. This event stands out from previous foreign policies that President Trump usually advocates for and in 2018 Donald Trump became historical after he and Kim Jong-Un declared that the two countries will work for new peaceful relations.

The criticized statements made throughout the last four years have resulted in plenty of weakened relations between the US and countries all around the world. Trump truly sticks out as a president with his fast decision making and, according to some, radical way of thinking. In conclusion we can see how Trump's acting on the international political arena have caused damage to close allies like Germany and France, and more powerful countries such as China. The real question that arises

is therefore whether these foreign policies really mean putting America first or if these approaches actually lead to placing America further down the world order. Maybe these statements and deal breakers made by Trump during his presidency will instead pave the way for countries like China and Russia to expand their influence?

A WORD FROM THE PRESIDENT

Dear members of the Association of International Affairs here in Umeå.

In the last UTPOST I wrote about how the new decade will bring new challenges, possibilities and expectations. Unfortunately, the new decade started out with more challenges than ever, not only for us in UpF but for everyone.

I wish the Coronapandemic could be excluded from this text, but it is hard to not mention it when everyone is affected by it. We in UpF have not been able to perform our work the way we have wanted to, but we in the board have done our best to keep the association going and therefore come together to find new ways to communicate with our members.

It feels like everything is on pause. A long worldwide pause. By first sight it might feel like this pandemic only has brought negativity and disorder. Billions of people are under national lockdown and in constant fear of what will happen with their health, family or future. But in all this darkness, we can see signs of hope. We have seen people working together to cheer up their neighbors and companies have changed their produc-

tion or focus to help those in need. Solidarity, resilience and hope is what will take us through these hard times. This worldwide pause has however resulted in positive environmental changes. We can see that the ozone layer is healing, animals have started to fill our empty streets, people in polluted cities can see the sky and the bottom in otherwise littered rivers. We know that human activities are a big factor for our world's climate change. So, when the world is on

pause and the whole humanity is facing the same threat, humanity might in its sorrow get a deeper understanding of how we can work together to solve our problems and furthermore strengthen our relations.

In the beginning of march, when things were relatively normal, UpF

had the possibility to organize the yearly women's rights week together with the UNA Umeå, Amnesty Umeå, Kvinna till Kvinna and Folkuniversitetet. We organized lectures, seminars and a demonstration concerning women rights, achievements and obstacles. Most certainly, we wanted to raise awareness and foster discussion about women's rights.

Many political elections are coming up, including the American president

election, sport events, like the Olympic games and music events are being postponed and international conferences are on hold. No one knows what the consequences of this pandemic will be and only the future can tell. So the question is not IF it will be any aftereffects, the question is WHAT the aftereffects will be. Is this just a fleeting change or could this lead to lifelong changes? What future impact will covid-19 have on our

political, economic and social situation? These questions are hard to answer, even for scientists and professionals, but lessons will be learned and hopefully people, societies and states will be strengthening its empathy and sympathy toward each other.

Take care of each other,

Linnea Sterlinger Agerstig

GET INVOLVED IN UTRIKESPOLITISKA FÖRENINGEN

WE ARE ALWAYS LOOKING FOR PEOPLE INTERESTED IN JOINING OUR
DIFFERENT COMMITTEES, BRING YOUR SKILLS AND IDEAS AND
HELP US BECOME EVEN BETTER!

PROGRAM

OUR MAIN FOCUS IS BRINGING INTERESTING
LECTURES FROM ALL OVER THE WORLD TO
OUR MEMBERS, HELP SHAPE OUR AGENDA.
PROGRAM@UPFU.ORG

DESIGN & PR

USE DIGITAL OR ANALOG ILLUSTRATION,
GRAPHIC DESIGN & PHOTOGRAPHY TO
REACH OUR MEMBERS IN NEW WAYS.
INFO@UPFU.ORG

TRAVEL

WHERE DO YOU WANT TO GO? BRING YOUR
IDEAS FOR INTERESTING DESTINATIONS AND
HELP US PLAN OUR ANNUAL TRIPS.
TRAVEL@UPFU.ORG

RADIO & PODCAST

GET YOUR VOICE HEARD IN OUR NEW
PODCAST "A VOICE FROM THE NORTH"
DISCUSSING CURRENT EVENTS & POLITICS.
RADIO@UPFU.ORG

EDITORIAL

WRITE ARTICLES, TAKE PICTURES OR HELP
OUT MAKING THE LAYOUT FOR OUR
MAGAZINE UTPOST
REDAKTOR@UPFU.ORG

ACTIVITY

PLAN AND ORGANIZE SOCIAL EVENTS, FILM
SCREENINGS, DINNERS AND MUCH MORE TO
BRING OUR MEMBERS TOGETHER.
ACTIVITIES@UPFU.ORG

